

Hej

I 2007 fødte jeg vores første børn på Aalborg sygehus.

Vi forsøgte at henvende os til jordemor og fødegang, da jeg på et tidspunkt følte jeg fik mange plukveer.

Jeg blev afvist, og bedt om at blive hjemme og se tiden an et par dage.

To dage efter mødte vi op på fødegangen, fordi min egen læge insisterede på de skulle tage imod os.

Vi blev spurgt, hvorfor vi ikke var kommet før!? Det føltes som om det var vores egen skyld, at vi ikke havde insisteret, mod autoriteter der afviste os, og ikke tog os alvorligt.

Samme dag blev vores to drenge født for tidligt og døde kort efter.

I 2008 fødte jeg vores datter på Hjørring sygehus.

Vi forsøgte natten igennem efter fødslen at sige noget var galt, vi blev afvist med, at jeg havde forventelige smerter svarende til et brækket haleben (hvilket jeg ikke havde)

Dagen efter, blev jeg opereret akut, for indre blødninger.

Jeg var tæt på at miste livet, og fik flere blodtransfusioner.

Havde fysiske og psykiske eftervirkninger længe efter fødslen, og til stadighed her 15 år efter.

I ingen af tilfældene blev der lyttet til min mand og jeg, trods vi gjorde mange forsøg på at fortælle noget var galt.

I 2010 fødte jeg vores søn.

Hjemme, ved en planlagt ukompliceret hjemmefødsel, hvor vi selv kunne bevare kontrollen, med vores familie som opbakning.

Min tiltro til, at systemet tog vare på mig og mine børn, var nul.

Min tiltro til at nogle ville lytte til det min krop fortalte var nul.

Jeg havde ingen erfaringer med at blive lyttet til, respekteret eller taget alvorligt.

Til gengæld havde jeg erfaringer med at blive afvist og talt ned til, med store konsekvenser til følge, ikke bare i øjeblikket, men for resten af mit og min families liv.

At forestille mig, at de autoriteter jeg i den grad føler mig svigtet af, som traf forkerte beslutninger, skal overtage magten og bestemmelsen over min krop og mit liv, er frygtindgydende.

Jeg tør ikke tænke på hvilket forløb jeg skulle have været igennem, fysisk eller mentalt, såfremt jeg var blevet tvunget til endnu en sygehusfødsel.

Jeg har fortsat stor mistillid til sundhedssystemet og til at der fremadrettet bliver lyttet til den gravide.

Eller i det hele taget til dem der har brug for sundhedssystemet.

Min søster blev flere gange afvist ved henvendelse, hun døde kort før sin 41 års fødselsdag af livmoderhalskræft med spredning.

Jeg håber i ser på, at os der har brug for sundhedssystemet bliver respekteret og hørt! Alt andet kommer til at koste flere liv.

Venlige hilsner